

Města na Tábořsku po sametové revoluci¹

Jitka VANDROVCOVÁ

Cities on Tabor after the Velvet Revolution

Abstract: The study deals with the events od 1989–1990 in the five towns of the district of Tábor. It responds to how the inhabitants of the cities have experienced the Velvet Revolution and the first free elections in more than forty years. The contribution is also focused on capturing the changes that have taken place in the composition of the national committees, both as advice and platoons. Conclusions include the November municipal elections which ended the activities of the national committee and transferred their powers to the newly established municipal authorities.
Key Words: Sezimovo Ústí, Soběslav, Veselí nad Lužnicí, Bechyně, Mladá Vožice, Velvet Revolution, elections, National Committee, Cooptation.

Úvod

Na území okresu Tábor se nacházelo celkem šest měst: Tábor, Sezimovo Ústí,² Soběslav,² Veselí nad Lužnicí,³ Bechyně⁴ a Mladá Vožice.⁵ Událostem v samotném Táboře jsem již věnovala několik studií⁶ a nyní bych se zaměřila na zbylých pět měst. Ve svém bádání vycházím z kronik, okresních novin Palcát a zápisů ze zasedání rad a plén Městských národních výborů a ustavujících schůzí městských zastupitelstev. Téměř všechny městské kroniky jsou obsáhlé a podávají zajímavá svědectví pohledem kronikářů na tehdejší dění.

Pouze kronika Soběslavi nebyla příliš sdílná. Městský kronikář Václav Bouška se omezil pouze na krátké sdělení: „Do tohoto období zasáhly politické změny v Praze – 17. listopad a svým vývojem se přenesly do všech míst naší vlasti. Vyhlášením generální stávky 27. listopadu 1989 bylo rozhodnuto o vývoji v našich zemích. Generální stávky, která proběhla i u nás v Soběslavi, se zúčastnili občané z továrny Lada, ÚNZ i z města. Vyslechli projevy p. vikáře Šorma, p. Mertlíka a dalších. Po generální stávce byly každý týden prováděny informační besedy občanů s představiteli revolučního dění v místním kině. Tato setkání byla hojně navštěvována.“⁷

Všichni kronikáři provedli zápis o událostech na Národní třídě 17. listopadu a o dění v následujících týdnech, které reflektovaly celostátní dění i situaci ve městech na Táborsku. V některých zápisech se objevila zmínka, že místní obyvatelé zajižďeli na shromáždění do Tábora. O shromážděních před generální stávkou píše pouze Marie Lacinová, kronikářka ve Veselí nad Lužnicí. Místní aktivisté uspořádali improvizovanou manifestaci ve čtvrtek 23. listopadu na návrší u kostela. Účastníci ozdobili svíčkami opěrnou zeď nad silnicí. V pátek a v sobotu se znovu sešli na stejném místě. V sobotu přišlo již 300 lidí. Opěrnou zeď ozdobila kromě svíček i hesla „Chceme vládu lidu, ne menšiny“, „Milice do práce“, „Svobodné volby“, „Jihočeši podpořte nás 27. listopadu (12–14 h)“. Na manifestaci promluvil pražský student J. Kodada a za středoškoláky K. Jech. Vyzvali přítomné k účasti na generální stávce a rozdávali pozvánky s požadavky studentů. Ke studentům se připojil i zaměstnanec Prefy Jaroslav Novák. Na nedělní shromáždění přišel i předseda MěstNV František Kubů a tajemník František Filek.⁸

Generální stávka v pondělí 27. listopadu 1989 se stala skutečně rozhodující událostí a všichni kronikáře o ní psali. V Sezimově Ústí se účastníci generální stávky shromáždili na dnešním náměstí Tomáše Bati. Z balkonu Sdruženého klubu pracujících (dnes Hotelu MAS) promluvil předseda stávkového výboru Ing. Jiří Pešek, zaměstnanec k. p. Kovosvit. Nejvíce stávkujících přišlo právě z Kovosvitu, potom ze Silonu a Stavoprojektu. Na balkoně se vystřídalo několik řečníků, mezi nimi i ředitel Kovosvitu Ing. Kromp, Jaroslav Chobot za táborské OF, zástupci vysokých škol z Prahy, Temelína, Vodních staveb a další. Účastníci stávky uvítali zejména

požadavky na svobodné volby, koaliční vládu, zrušení Lidových milic a odstranění monopolu KSČ na vládě i ve státě.⁹

V poledne 27. listopadu se ve Veselí nad Lužnicí rozezněly sirény ve všech místních závodech. Branou Výrobního družstva Blata vyšli zaměstnanci Tranzitního plynovodu, kompresní stanice, VD Blata, pošty a knihovny. Průvod směřoval ke Sdruženému klubu pracujících. Z bývalého Mezimostí se ke stávce připojili zaměstnanci Městského podniku služeb, jeslí a zdejších závodů. Z terasy klubu pracujících promluvil tajemník MěstNV František Filek. Po něm vystoupilo několik řečníků, kteří se postavili za požadavky studentů a herců. Někteří řečníci požadovali změny ve složení OV KSČ a národních výborů a vrácení sochy Tomáše G. Masaryka.¹⁰

Siréna na budově staré školy v Bechyni ohlásila ve 12 hodin začátek generální stávky. Na školních budovách, muzeu a poště visely vlajky. Ve školách se neučilo. Studenti Střední keramické školy odešli po poledni na náměstí, kde proběhla manifestace. Kromě studentů přišlo na náměstí několik desítek místních obyvatel. Ing. Radovan Pospíšil vyzval přítomné k založení Občanského fóra. Zaměstnanci Keramických závodů se přidali ke stávce pouze manifestačně. Pracovníci Služby výzkumu sledovali televizní přenosy z Prahy a dalších měst.¹¹

Během generální stávky mezi 12 a 14 hodinou se sešli zaměstnanci většiny podniků v Mladé Vožici na náměstí. Nepřišli jen zaměstnanci Koh-i-nooru. Na řadě podniků visely vlajky, na Koh-i-nooru nic.¹²

V den generální stávky nebo krátce poté vznikla OF v Soběslavi (27. 11.), ve Veselí nad Lužnicí a v Bechyni (27. 11.), v Mladé Vožici 5. prosince a v Sezimově Ústí¹³ až 18. ledna 1990. Z prohlášení Občanského fóra v Soběslavi z 27. listopadu se dozvídáme o založení soběslavského OF. „K Občanskému fóru se může připojit každý občan, kterému není lhostejný osud naší země a chce podle svých možností usilovat o její demokratickou obnovu.“ V prohlášení se objevují požadavky z prohlášení OF v Praze z 19. 11. Soběslavské OF se plně ztotožnilo s programovými body z 26. 11. 1989. Zakládajícími členy se stali student Hynek Dvořák, lékař Milan Fleischmann, zdravotní sestra Marie Fleischmannová, technik Hana Kovářová, topič Pavel Kutil, invalidní důchodce Jiří Lessler, dělník Milan Moc, evangelický

vikář Zdeněk Šorm, logopedická asistentka Ruth Šormová a vedoucí TZV Spartak Soběslav Zdeněk Vránek.¹⁴

Vedení OF ve Veselí převzal od studentů Ing. Jan Mild, M. Hušek a mluvčí závodů. OF tu převzalo iniciativu v řízení politických poměrů ve městě, navázalo spojení s OF v Táboře, Českých Budějovicích a Praze. Organizovalo setkání s občany ve Sdruženém klubu pracujících a shromažďovalo požadavky a podněty, které předávalo MěstNV. Mnoho požadavků se týkalo životního prostředí, zastavení stavby obchvatu města a dvanáctipodlažního panelového domu, zlepšení kvality vody.¹⁵

Večer 27. listopadu bylo založeno OF v Bechyni. V užším výboru zasedli Jan Pekař, učitel na základní škole, vedení a koordinační činnosti řídil Miroslav Drha, pracovník jaderné elektrárny Temelín a mluvčí bechyňského OF, Jitka Wodinská (sportovní odvětví), Věra Bůnková, učitelka základní školy (školství, zapisovatelka), Zdeněk Pixa, lesní závod, B. Šmidrkal, keramické závody, Jiří Habeš, JZD, Jan Charypar, ČSL, E. Kálalová, Služba výzkumu. První veřejná schůze proběhla 4. prosince 1989 v Kulturním domě. Od 19. prosince pořádalo místní OF každý týden v Kulturním domě schůzky s občany. K prvnímu jednání u kulatého stolu došlo 28. prosince. Sešli se tu zástupci OF, ČSS, ČSL, NF a rady MěstNV. Nekomunistické strany a hnutí navrhly odvolání rady. Na dalším jednání mělo dojít k dohodě o zastoupení jednotlivých stran a hnutí v radě.¹⁶

K ustavení OF v Mladé Vožici došlo 5. prosince 1989 ze zástupců Koh-i-nooru, Památníku Mladovožicka, MěstNV, autoopravny Městského podniku služeb, JZD, pošty a zdravotnického střediska OÚNZ v Památníku Mladovožicka. Mluvčím se stal Miroslav Neufus. Už 8. prosince bylo otevřeno informační středisko OF v domě pečovatelské služby.¹⁷ První beseda OF se v Mladé Vožici konala 15. prosince v kině od 19:30 hodin. Promluvil tu několik hostů: studenti Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze Jan Novák a Broňa Skalická, výtvarníci-malíři Jiří Sternwald a Martin Ceplach a Dr. Martin Palouš, který seznámil 250 účastníků se situací v republice i v Praze. Student Jan Novák popsal své zážitky ze zásahu na Národní třídě. Přítomní byli seznámeni s programovými zásadami OF i jeho programem do svobodných voleb.¹⁸

1 Sezimovo Ústí v roce 1990

Po novém roce se Městské národní výbory pomalu připravovaly na změny ve složení poslaneckých sborů. Na 1. zasedání rady MěstNV v Sezimově Ústí rada schválila usnesení o odstoupení členů rady¹⁹ k 23. lednu 1990. Předseda MěstNV Josef Králík svolal na 23. ledna mimořádné plenární zasedání, kde došlo k ustavení nové rady MěstNV. Na prvním zasedání rady podal tajemník Jiří Peterka žádost o uvolnění z funkce k 28. únoru 1990. Žádost o uvolnění z poslanecké funkce a člena rady MěstNV podal ještě Jiří Brabec k 20. únoru 1990. Rada i plénium schválily obě žádosti.²⁰

Na mimořádné plenární zasedání přišlo 53 poslanců z 61. Hlavní náplní zasedání byla volba nové rady MěstNV. Na jednání mezi politickými stranami, OF a představiteli MěstNV došlo k dohodě, že předseda Králík a místopředseda Doležal zůstanou ve svých funkcích. Do rady byli zvoleni: Ing Karel Bárta (KSČ), Ivan Klíma (bezpartajní), Věra Mrázková (KSČ), Jan Řezáč (bezpartajní), Eduard Sezima (KSČ), Vlastimil Ševčík (bezpartajní), Zdeňka Uhlířová (bezpartajní), Ladislav Voráček (bezpartajní), Josef Zikeš (KSČ), Josef Králík (KSČ), František Doležal (KSČ).²¹ Na základě jednání u kulatého stolu schválila rada MěstNV na své 3. schůzi odstoupení poslanců: Hany Práškové, Miroslava Novoty, Luboše Hrádka, Ing. Vladislava Kofroně, Milana Vaverky, Vlastimila Willmanna, Rudolfa Manka, Miloslavy Chladové, Petra Kovaříka, Milana Sedláka, Luboše Chovančíka, Evy Machové, MUDr. Marie Polidarové.²² Na přípravě 22. plenárního zasedání, kde došlo ke kooptaci nových poslanců, spolupracoval předseda MěstNV Králík s politickými stranami a hnutími. Na 22. plenárním zasedání 27. února byl doplněn poslanecký sbor pléna MěstNV v Sezimově Ústí o 15 poslanců.²³ Novým tajemníkem se stal Jaroslav Schneider, dispečer, s. p. Silon. Do rady byl z nových poslanců zvolen MUDr. Jan Pícha a Jaroslav Schneider měl místo v radě zajištěné ze své funkce tajemníka.²⁴

Městský národní výbor v Sezimově Ústí řešil hlavně akce „Z“, neboť bylo zapotřebí dostavět lávku pro pěší přes mezinárodní silnici E 55, která spojila Sezimovo Ústí I. (Paďousi) se Sezimovým Ústím II. (Baťov) nebo zastávku ČSD. Na pořad jednání se dostaly i otázky kvality životního prostředí ve městě. Sezimovo Ústí nejvíce trápilo znečištění Kozského

potoka, který byl dříve vyhledávanou lokalitou pro rybáře i oblíbené místo ke koupání. Kvůli vypouštění odpadů z chýnovské škrobárny došlo k jeho znečištění. MěstNV žádal o vybudování čistírny odpadních vod a zastavení vypouštění odpadních vod. Táboorskou aglomeraci, Tábor – Sezimovo Ústí – Planá nad Lužnicí, trápilo silně znečištěné ovzduší, zejména z táboorské a silonské teplárny. V teplárně na Silonu byly v rámci akce „Z“ budovány elektrostatické odlučovače. Kromě toho bylo zapotřebí vybudovat i odsiřovací zařízení, neboť aglomeraci trápily vysoké limity vypouštěných oxidů síry, opět ze s. p. Silon. Ovšem zbudování odsiřovacího zařízení bylo velice nákladné a ani podnik, ani město neměly finance na jejich pořízení. Posledním velkým problémem byla městská hromadná doprava. Výfukové zplodiny autobusů se také podílely na znečišťování ovzduší v aglomeraci. MěstNV v Sezimově Ústí usiloval o zavedení trolejbusové dopravy, která byla navrhována již před mnoha lety, ale nikdy nedošlo k její realizaci.²⁵

Na mimořádném plenárním zasedání 30. března 1990 poslanci rozhodovali ještě o kooptaci Pavly Janíčkové (OF), Marie Štefanové (ČSL), Bohumila Kotašky (ČSL) a Anežky Bartůškové (ČSL). K 30. březnu rezignovali na poslanecké úřady Václav Pěkníček a Václav Staněk, čímž se uvolnila dvě místa v plénu. Původně plénum rozhodlo, že zvýší počet poslanců MěstNV na 63, ale Pavla Janíčková a Anežka Bartůšková nebyly zvoleny, takže plénum zůstalo na počtu 61 poslanců.²⁶

Na počátku dubna 1990 začali na MěstNV v Sezimově Ústí s přípravou voleb do Federálního shromáždění. O přípravu voleb se starala komise ve složení: Josef Králík, Jaroslav Schneider, Josef Zikeš, Karel Trégler, František Večerek a Jiří Reinhart.²⁷ Voliči v Sezimově Ústí odevzdali během voleb do zákonodárných orgánů 5 743 platných hlasů.

Nedlouho po volbách do Federálního shromáždění a ČNR začala příprava obecních voleb. V Sezimově Ústí se ucházeli o 21 křesel v městském zastupitelstvu kandidáti ČSSD, KSČ, koalice OF, ČSS a ČSL, a nezávislý kandidát.²⁹ Koalice OF, ČSS a ČSL získala 46 455 hlasů a 11 křesel v zastupitelstvu (OF 9³⁰ a ČSL 2³¹), KSČ³² obdržela 18 774 hlasů a 5 křesel a ČSSD³³ 18 631 hlasů a 5 křesel. Ustavující schůze městského zastupitelstva se konala 10. prosince 1990. Zastupitelé zvolili starostou Jaroslav Schneidera za OF a místopředsedou Bohumila Kotašku za ČSL.

Tajemníkem se stal Petr Podolský. V sedmičlenné radě města zasedli Jaroslav Schneider, Bohumil Kotaška, Ing. Petr Pacovský, RNDr. Vojtěch Kadlčík, Ing. František Oplatek, Hana Hojsáková a Miroslav Dvořák. Do Okresního shromáždění byli delegováni Jaroslav Schneider, MUDr. Jiří Hrdlička, Rudolf Šesták a Josef Králík.³⁴

Strana/hnutí	Sněm. lidu		Sněm. národů		ČNR	
	hlasy	%	hlasy	%	hlasy	%
OF	3 865	67,3	3 582	62,4	3 626	63,1
KSČ	790	13,7	828	14,4	807	14
ČSS	184	3,2	229	4	213	3,7
ČSSD	225	3,9	273	4,7	259	4,5
ČSL	181	3,1	224	3,9	212	3,7
Spojenectví	110	1,9	123	2,1	136	2,4

Volební výsledky v Sezimově Ústí²⁸

2 Soběslav v roce 1990

Ke změnám ve složení rady MěstNV v Soběslavi došlo již 24. ledna 1990 na mimořádném plenárním zasedání ve Sdruženém klubu pracujících v Soběslavi. Na zasedání byli pozváni i zástupci soběslavského OF Pavel Kutil a Zdeněk Šorm a zástupci ČSS MVDr. Jan Vodička a pan Šindelář. Před volbou nových členů rady vystoupil MVDr. Vodička a informoval o jednáních mezi zástupci OF, ČSS a MěstNV v Soběslavi. Na jednání došlo k dohodě o zastoupení jiných politických stran a bezpartajních v radě: KSČ šest členů, bezpartajní pět a zbylých šest členů mělo být teprve vybráno. Dr. Vodička navrhl jako kandidáty do rady MVDr. Emila Zemana (ČSS) a MVDr. Jaroslava Reichela (bezpartajní). Po něm vystoupil zástupce OF Pavel Kutil. Předložil nádrh na doplnění rady z poslaneckého sboru: Dagmar Pekáriková (bezpartajní), František Trešl (bezpartajní), Jan Spejchal (bezpartajní) a Zdeněk Vránek (bezpartajní). O uvolnění z rady požádali JUDr. Jaroslav Beneš, Jaroslav Vácha, Marta Dvořáková a Miroslav Koblása. Všichni jmenovaní kandidáti byli zvoleni. Rada MěstNV byla rozšířena na 17 členů. V případě, že by některý z členů rady

odstoupil, plénum by radu o chybějícího člena nedoplňovala, dokud by počet členů rady neklesl pod 13. Plénum odvolalo poslance JUDr. Jaroslava Beneše, Jaroslava Váchu a Martu Dvořákovou.³⁵

Na 3. schůzi rady MěstNV v Soběslavi 19. března došlo ke schválení odvolání 23 poslanců, z toho 16³⁶ rezignovalo kvůli vyrovnaní politických sil v plénu a zbylých sedm³⁷ odvolal Koordinační výbor KSČ města z řad poslanců KSČ. Poslanec Miroslav Koblása připojil ke své rezignaci z důvodu vyrovnaní politických sil ještě vlastní důvod: „nedůvěra některých občanů. Vyčítání, že jsem neprosadil pro Nedvědice větší finanční prostředky. Vyčítání mého platu od MěNV. Myslím, že jsem dělal dost podle svých schopností. Nikdo nevidí čas, který jsem musel své funkci věnovat. Může to zkusit jiný. Práci ve vsi se nikdy vyhybat nebudu.“³⁸

K doplnění poslaneckého sboru došlo na mimořádném plenárním zasedání 28. března 1990. Ještě před jeho svoláním proběhlo jednání u kulatého stolu. „Na jednáních bylo dohodnuto, že zastoupení v plénu MěstNV bude následující: 38 poslanců bez politické příslušnosti, 7 poslanců ČSL, 7 poslanců ČSS a 23 poslanců KSČ, celkem 75 poslanců. Zástupci KSČ projednali se všemi svými poslanci jejich ponechání ve funkci, rezignaci nebo odvolání, týkalo se to 46 poslanců, z toho 23 muselo opustit plénum. V plénu zůstane 52 poslanců a 23 bude kooptováno.“³⁹ Plénum schválilo rezignace i odvolání poslanců. Poté došlo k volbě nových 23 poslanců (ČSL 7,⁴⁰ ČSS 6,⁴¹ OF 10⁴²).⁴³ Složení rady zůstalo beze změn. Předsedou MěstNV nadále zůstal Miroslav Volavka, tajemníkem František Bělohav a místopředsedy Jaroslav Duba a Jiří Bouša.

Květnové oslavy proběhly netradičně. Dne 1. května zazněl na náměstí koncert dechové hudby Ladovanka doplněný pěveckým a tanečním souborem Jitra. Oslavy osvobození se odehrály ve dnech 7. a 8. května. V podvečer 7. května proběhlo slavnostní plenární zasedání, na němž Miroslav Fiala pronesl projev zaměřený na 45. výročí osvobození republiky. Poté vystoupil ve Sdruženém klubu pracujících slovenský soubor SLUK se svým pořadem. Následujícího dne se zájemci sešli přímo na městském hřbitově, kde pietně uctili památku obětí II. světové války kladením věnců a kytic na jejich hroby.⁴⁴

K 31. květnu rezignoval na funkci předsedy, poslance a člena rady MěstNV v Soběslavi Miroslav Volavka.⁴⁵ Vedení MěstNV převzal místopředseda

Jaroslav Duba až do obecních voleb. Úkoly vyplývající z úřadu předsedy MěstNV si mezi sebou rozdělili oba místopředsedové a tajemník Bělohav.⁴⁶ Červnové volby proběhly v Soběslavi a přičleněných obcích ve 14 volebních okrscích.

Do konce srpna 1990 proběhlo v několika obcích přičleněných k Soběslavi lidové referendum, v němž se místní obyvatelé vyjádřili pro osamostatnění své obce. Na mimořádném plenárním zasedání 20. srpna schválili poslanci osamostatnění Zvěrotic, Myslkovic a Vesců, k nimž se připojily obce Mokrý a Čeraz.⁴⁷ O samostatnost požádali ještě obyvatelé Klenovic a Sedlečka. Na 25. plenárním zasedání rozhodovali poslanci o počtu zastupitelů ve městě a obcích. Soběslav měla podle jejich rozhodnutí 25 zastupitelů, Klenovice a Sedlečko po sedmi, Vesce a Zvěrotice po devíti a Myslkovice jedenáct.⁴⁸

V sobotu 15. září 1990 oslavila Soběslav 600. výročí založení města. V rámci oslav proběhlo ve velkém sále slavnostní plenární zasedání, kterého se zúčastnili poslanci MěstNV, předseda ONV v Táboře JUDr. Šperl, tajemnice JČKNV Brejchová, čestný občan města Josef Kilián a další.⁴⁹ Městem prošel průvod v čele s Jindřichem z Rožmberka, vystoupily folklórní soubory a tábořská skupina historického šermu „Modrá růže“. Zazněl koncert dechové hudby. Návštěvníci měli možnost nakoupit na staročeském jarmarku různé suvenýry. K výročí byla vydána publikace o rozvoji města a pamětní aršík se známkou Soběslavi.⁵⁰

Příprava komunálních voleb byla v plném proudu. Ještě před volbami se dostal na program jednání rady MěstNV v Soběslavi návrh OF Soběslav v zastoupení Ruth Šormové na změnu názvů ulic. Ruth Šormová v dopise pro radu MěstNV píše, že není pro město dobrou vizitkou, když skoro po roce svobody a demokracie nedošlo k nápravě. Rada její návrh projednala a rozhodla o změnách názvů ulic. K administrativní změně názvů došlo až v roce 1991 po skončení sčítání lidu, domů a bytů.⁵¹

Volby do městského a nových obecních zastupitelstev na Soběslavsku proběhly v 15 volebních okrscích. Do městského zastupitelstva kandidovala KSČM, koalice OF, ČSL, ČSSD, Národní socialisté a Romská občanská iniciativa, nezávislí kandidáti. Volby ovládla koalice, která získala 17 mandátů (ČSL 2, OF 10, Nár soc. 3, ČSSD 2), komunisté sedm a poslední mandát obsadil nezávislý kandidát (SNK).⁵² Ustavující schůze

městského zastupitelstva byla svolána 6. prosince 1990 do Sdruženého klubu pracujících. Starostou byl zvolen Ing. Petr Skřipský (OF), hlasovalo pro něj 19 zastupitelů. Stejně jako volba starosty proběhla tajným hlasováním i volba místostarosty, kterým se stal Ing. Jiří Hanzal, jenž získal 18 hlasů. Druhý kandidát Jaroslav Duba obdržel šest hlasů. V městské radě zasedli kromě starosty a místostarosty ještě Ing. Eva Výborná, MVDr. Jan Vodička, Jan Chabr, Ing. Josef Čížek a MVDr. Emil Zeman. Do Okresního shromáždění byli zvoleni Ing. Petr Skřipský, MVDr. Jan Vodička, Ing. Eva Výborná a Ing. Josef Čížek.⁵³

3 Veselí nad Lužnicí v roce 1990

Od začátku roku 1990 začali docházet zástupci OF Veselí nad Lužnicí⁵⁴ na zasedání rady, které k tomu dala svolení na svém 2. zasedání 22. ledna.⁵⁵ Rada MěstNV schválila na své 5. schůzi 26. 3. 1990 odstoupení 14 poslanců⁵⁶ a čtyř členů rady.⁵⁷ Rada vyslechla návrh na kandidáty pro doplnění pléna MěstNV.⁵⁸ Na změně složení MěstNV ve Veselí nad Lužnicí se dohodli 8. března 1990 zástupci politických stran, OF a NF. Kandidáty na poslance navrhlo OF a ČSL. ČSS nenavrhla žádného kandidáta na poslance. Kooptace nových poslanců⁵⁹ proběhla na mimořádném plenárním zasedání 29. března. Radu doplnil MUDr. Zdeněk Petruž, PhMr. Jiří Rybenský, Petr Hynek a Miloslav Hušek. MUDr. Zdeněk Petruž se stal i místopředsedou MěstNV. Předseda MěstNV František Kubů informoval plénum o nových poslancích ONV,⁶⁰ kteří zastupovali Veselí nad Lužnicí.⁶¹

V rámci své cesty po jižních Čechách projel 29. května 1990 prezident Václav Havel Veselím nad Lužnicí, když se přesouval z Tábora do Českých Budějovic. Již po čtvrté se dočkala svého odhalení socha Tomáše G. Masaryka ve městě. Třikrát byla umístěna na náměstí a od 3. června 1990 stojí před Sdruženým klubem pracujících (dnes Kulturní dům).⁶²

Červnové volby do Federálního shromáždění a ČNR se uskutečnily ve 12 volebních okrscích. K urnám dorazilo přes 99 % lidí (ca 5 487). Volby ve Veselí vyhrálo s přehledem OF, které získalo ve všech komorách zákonodárných orgánů kolem 60 % hlasů.⁶³ Na volby do zákonodárných orgánů navázala zanedlouho příprava obecních voleb. Několik obcí připojených k Veselí nad Lužnicí požádalo o samostatnost: Řípec, Vlkov,

Žíšov, Drahov, Zlukov a Val (místní část Hamr), pouze Horusice zůstaly součástí Veselí nad Lužnicí. Na zasedání rady MěstNV 10. září 1990 stanovili její členové počet městského zastupitelstva na 21 a zastupitelstva v dezintegrovaných obcích: Řípec, Vlkov a Drahov po 9 členech, Žíšov a Zlukov po 11 a Val 12.⁶⁴ Volební kampaň se rozběhla 30. října. V jejím rámci uspořádali veřejné schůze OF 15. listopadu, KSČ 21. listopadu a ČSL také v listopadu.⁶⁵

Ustavující schůze městského zastupitelstva se konala 6. prosince 1990 ve Sdruženém klubu pracujících. Voliči zvolili do zastupitelstva 14 kandidátů OF,⁶⁶ dva ČSL,⁶⁷ dva za Hnutí za rovnoprávné postavení žen,⁶⁸ jednoho za KSČ,⁶⁹ jednoho za Podnikatelsko živnostenskou stranu⁷⁰ a jednoho za Politické hnutí členů JZD.⁷¹ Zastupitelé zvolili starostou Jana Milda (OF) a jeho zástupcem Františka Nestávála (ČSL). Do rady města zvolili Karla Havelku, Ing. Josefa Hlásku, Víta Kuchvála, Ing. Jiřího Nováka a MUDr. Evu Šaškovou. Do Okresního shromáždění byli delegováni Ing. Petr Kocián a PhMr. Jiří Rybenský. Schůzi zakončil starosta města Mild projevem, v němž poděkoval odstupujícímu předsedovi MěstNV Františku Kubovi za jeho práci pro město.⁷²

4 Bechyně v roce 1990

Od začátku roku 1990 začali docházet zástupci OF Bechyně (Miroslav Drha, Jiří Habeš, Karel Wodinský, Ing. Radovan Pospíšil, MVDr. Josef Dynda) na jednání rady MěstNV v Bechyni. Už na 1. radě vystoupili zástupci OF s požadavkem rozpustit radu MěstNV. Předseda MěstNV RSDr. Dušek nechal hlasovat o dvou návrzích: 1. odstoupení celé rady; 2. odstoupení tří členů KSČ a doplnění třemi jinými poslanci, kteří nejsou členy KSČ. Mezi třemi vybranými členy rady na odstoupení figurovali RSDr. Otakar Michal, Ing. Václav Hrdlička a Jan Snášel. Pro odstoupení hlasovali tři členové rady, proti devět a jeden se zdržel hlasování. Odstoupení rady neprošlo. Ani druhý návrh neprošel, neboť OF nenašlo mezi stávajícími poslanci vhodné kandidáty na doplnění rady. Zástupci OF nadále docházeli na schůze rady. Komunisté měli v Bechyni silné pozice, neboť členy strany byli armádní důstojníci i zaměstnanci letiště.⁷³

V lednu 1990 proběhla na Bechyňsku podpisová akce proti rozšíření letiště, za snížení hluku nadzvukových letadel a nezabírání dalších přírodních ploch. Svůj podpis pod petici připojilo 7 163 lidí. Petici obdržel ministr národní obrany gen. Miroslav Vacek, poslanec zvolený do Federálního shromáždění za Tábořsko. Spolu s peticí obdržel ministr i otevřený dopis, v němž jeho autor Ing. Radovan Pospíšil vyzval gen. Vacka, aby vyřešil problémy s vojenskou posádkou ve městě. „Aby nedocházelo k dalším nenahraditelným škodám a ztrátám, požadují občané Bechyňska: snížení nebo prozatím nezvyšování počtu příslušníků ČS. armády v Bechyni, větší ohleduplnost k obyvatelstvu při letecké provozu a důslednou apolitizaci armády. Tento požadavek je v příloze doložen 7163 protestními podpisy občanů Bechyňska.“⁷⁴

Ministr Vacek vyhověl výzvě obyvatel Bechyňska. Upozornil, že již dva roky platil zákaz létat o víkendu a v době, kdy se v Bechyni konají velké kulturní akce. Slíbil, že doba létání se nebude prodlužovat a počet vojska ve městě se rozhodně nezvýší. Od ledna 1990 nepracovala v armádě žádná politická strana. Co dělali vojáci z povolání ve svém osobním volnu, nemohl ministr ovlivnit. Přislíbil pomoc armády se stavbou čistírny odpadních vod. Obyvatelé Bechyňska mohli zažádat o vyšetření ve vojenské nemocnici v Českých Budějovicích. OF i obyvatelé Bechyňska byli sliby gen. Vacka uspokojeni.⁷⁵

O odpovědi ministra gen. Vacka informoval radu i plénum MěstNV Ing. Radovan Pospíšil 14. respektive 15. února. Na ministrovu odpověď reagoval na mimořádném plenárním zasedání 15. února generál Hrubý. Řekl, že letouny nevypouštějí do ovzduší žádné škodlivé látky, neboť spalování paliva je dokonalé a jeho produktem je převážně voda. Armádní letouny nelétaly o víkendu, při sympoziích ČSAV na zámku a při jakýchkoliv oslavách ve městě. Potvrdil ministrovu odpověď a vyvrátil chybné informace o spalování paliva letounů, kterou mělo OF ve své vývěsce. Generál Hrubý ještě řekl, že armáda byla ve styku s obyvateli Zářečí, které bylo nejvíce postiženo hlukem z letiště.⁷⁶

V lednu a únoru se uskutečnilo několik jednání u kulatého stolu. Na jednání u kulatého stolu 7. února za účasti zástupců ČSS, ČSL, OF, Akčního výboru KSČ a MěV NF došlo k dohodě o obsazení rady MěstNV v Bechyni: sedm dosavadních členů a šest nových členů. Na mimořádném

plenárním zasedání MěstNV v Bechyni 15. února 1990 v Městském kulturním středisku došlo k odvolání devíti poslanců,⁷⁷ zejména na základě vzájemné dohody politických stran a OF. Plénium hlasovalo o volbě pěti nových poslanců,⁷⁸ ale zvoleni byli pouze čtyři. O Jiřím Habešovi poslanci hlasovali dvakrát, neboť v prvním kole volby došlo ke špatnému sečtení hlasů. Ve druhém kole zvolen nebyl. V druhém kole volby, které nařídil předseda Dušek, hlasovalo pouze 34 poslanců, neboť o přestávce šest poslanců odešlo. Jeho volbu ovlivnil dopis od Bedřicha Nového, v němž se nevybíravě vyjádřil právě o Jiřím Habešovi. Přečtení dopisu požadoval František Klikar, a jelikož nebyl poslanec, požádal o přečtení dopisu poslanca Jana Šenfelda. Zástupci OF se postavili za Jiřího Habeše. Nelíbilo se jim, že byl dopis přečten před plénem. Jiří Habeš byl navrhován nejen na člena rady MěstNV v Bechyni, ale také na funkci místopředsedy. K jeho nezvolení pomohlo i jeho prohlášení, že s komunisty nebude spolupracovat. Nově zvolení poslanci se stali i členy rady MěstNV. Novým tajemníkem byl zvolen Theodor Valenta (OF) a místopředsedkyní Jana Bartáková (ČSS). V radě MěstNV zasedli za KSČ Pavel Dušek, Karel Štingl, Václav Kotoun, Richard Mlázovský a Ing. Václav Hrdlička; za ČSL Jan Charypar a Anna Drdová; za ČSS Stanislav Návrat a Jana Bartáková; za OF Miroslav Drha, Bohumil Novotný a Theodor Valenta.⁷⁹

Jelikož nebyl na mimořádném plenárním zasedání 15. února zvolen Jiří Habeš do pléna a rady MěstNV, muselo OF svolat nové jednání u kulatého stolu. Na dalším jednání u kulatého stolu 26. února byl stanoven poměr poslanců MěstNV: KSČ 24 poslanců, ČSS 3, ČSL 2 a bezpartajních (OF) 33, a představení další kandidáti na kooptaci. Na 23. plenárním zasedání MěstNV v Bechyni 6. března 1990 pokračovaly kooptace nových poslanců.⁸⁰ Mezi kandidáty na kooptaci do pléna MěstNV figuroval opět Jiří Habeš. „Ve svém vystoupení uvedl, že před třemi týdny si prožil těžký okamžik po přečtení dopisu, uvažoval jak pokračovat dál. U kulatého stolu byl opět navržen do rady jako poslanec. Vytýká se mi také, že jsem prohlásil, že s komunisty spolupracovat nebudu. Na tom trvám, do té doby, dokud budou mezi komunisty ti, kteří tam nemají co dělat, že se zkompromitovali. Proto se vzdávám mandátu na poslanca NV.“⁸¹ Místo Jiřího Habeše byl kooptován Miroslav Severa, který se stal i členem rady MěstNV. K 28. únoru vstoupilo v účinnost odvolání dalších 15 poslanců.⁸²

Plénium zvolilo novým místopředsedou Jana Charypara.⁸³ Na 24. plenárním zasedání odstoupilo na vlastní žádost ještě pět poslanců⁸⁴ a místo nich došlo ke kooptování pěti poslanců.⁸⁵ Z funkcionářů MěstNV v Bechyni zůstal na svém místě pouze předseda RSDr. Pavel Dušek.⁸⁶

V rámci předvolební kampaně, která se ve městě rozjela 7. května, vystoupili v neděli 27. května kandidáti OF Ing. Vladimír Dlouhý, dále PhDr. Jiří Pospíšil a JUDr. František Houška. Těsně před volbami promluvili na náměstí Tomáše G. Masaryka za ČSS Petr Habeš, za KSČ Kyslík, za ČSL Jan Charypar a za OF Ing. Radovan Pospíšil. Vystoupení na náměstí řídil tajemník MěstNV Theodor Valenta. K volbám dorazilo ca 4 276 lidí, z toho 1 200 vojáků. Nekomunistické strany volilo 96,5 % voličů. K volbám nedorazilo 193 lidí.⁸⁷

Strana hnutí	Sněm. lidu		Sněm. národů		ČNR	
	hlasy	%	hlasy	%	hlasy	%
OF	2 627	49,67	2 415	45,72	2 367	45,2
KSČ	979	18,51	1 052	19,92	972	18,56
KDU	396	7,48	424	8,3	373	7,13
SZ	240	4,54	312	5,91	318	6,07
ČSS	84	1,85	125	2,37	144	2,75

Volby do zákonodárných orgánů⁸⁸

Na 25. plenárním zasedání 14. června 1990 se v úvodním vystoupení vrátil předseda Dušek k předchozím plenárním zasedáním: „...na PZ NV nepřipustíme žádné politické věci, útoky, osočování, protože jednání PZ MěstNV jako nejvyššího orgánu ve městě je nestranné. Toto bylo dodržováno na 24. PZ, kdy byl pokus o útok a připomínky k p. Habešovi s tím, že nikdy již nedopustit to, co bylo na mimořádných PZ 15. 2. a 6. 3. Proto z pověření rady žádám, aby jednání a diskuse PZ se netýkala politických aspektů a útoků. Pokud někdo v tomto směru vystoupí, bude mu odebráno slovo i dle jednacího řádu PZ. V tomto směru je možné se vyjádřit po oficiálním zakončení PZ.“⁸⁹

Na 25. plenárním zasedání poslanci vzali na vědomí ukončení poslanecké činnosti Jana Šťastného, který byl kooptován 6. března, ale nikdy

nesložil poslanecký slib, neboť se nezúčastnil žádného plenárního zasedání, protože byl přeložen. Dále se jednalo o poslance Františka Zaumüllera, který byl také přeložen. Další dva poslanci Jiří Hájek a Václav Koudelka byli odvoláni z rozkazu ministerstva vnitra. Z 63členného pléna zůstalo 59 poslanců.⁹⁰

Na tomto plenárním zasedání se rozhořela diskuze o osobě předsedy Duška. Tajemník Valenta o něm řekl: „Jsem nucen vystoupit k osobě p. předsedy Duška. Protože zástupce KSČ obvinil 5. 6. 90, na předvolební agitaci na náměstí TGM, koalici nekomunistických stran z připravené provokace proti panu RSDr. Duškovi a KSČ dne 29. 5. 90, prohlásil, že žádná provokace připravená nebyla a že došlo k neoprávněnému nařčení nekomunistických poslanců, kteří koaliční shromáždění organizovali. Zopakoval výrok pana Wirta a uvedl, že za dobrou práci je p. Dr. Dušek placen jako ostatní funkcionáři a na věcech, které se v Bechyni udělaly, nemají zásluhy jen členové KSČ. Poukázal na rozhodnutí, která rekonstruovaný MěNV převzal a která se musí předělávat (uzemní plán, výstavba školy a školky, zahradnictví, kde dochází ke statisícovým škodám, Pichlův dům) některé údaje byly uváděny číselně.“⁹¹

Předseda Dr. Dušek oponoval vůči nařčením, že nebyl schopen plnit volební program: „ONV do poslední chvíle slibovalo fin. dotace na opravu (*pozn. autorky* Pichlova domu) do konce roku 1989 – pak doporučil ONV ať NV požádá o sdružené prostředky podniky, to na vysvětlenou. Dále hovořil o tom, že nešel do Bechyně hledat zaměstnání, byl to úkol, pouze do voleb. Mrzí mne ta špína naházená na mou hlavu. Nemohu prosím rezignovat právě teď, dal bych za pravdu. Příprava PZ byla vždy kolektivní, ale nyní už ne, po vystoupení p. tajemníka Valenty. Závěrem doporučil, aby celé napadení předsedy MěstNV a „vina“ v uvedených věcech byla prošetřena VLK ONV: proinvestování fin. prostředků na zahradnictví a Pichl. dům a všech akcí, které se dle voleb. programu nerealizovaly. Trvám na tom.“⁹²

Na plenární zasedání byl přítomen okresní prokurátor JUDr. Podráský, který se také vyjádřil k osobě předsedy MěstNV: „K věci Dr. Duška obdržel spis ve věci napadení p. Virtem. Požádal jsem tedy p. Duška o upřesnění tohoto napadení, zda je to trestní čin pomluvy a hanobení, bude šetřeno. Pokud jde o výměnu názorů mezi funkcionáři, to je otázka

občanského života. Někdy je to otázka věci veřejné.“⁹³ Každý občan i poslanec mohl svobodně vyjádřit svůj názor na plenárním zasedání, které k tomu sloužilo.

Tajemník Valenta zareagoval na slova předsedy Duška tím, že vždy říkal vše otevřeně a tvrdě. Všechny záležitosti ohledně plnění volebního programu měl podložené a vše mohl předat okresnímu prokurátorovi, aby právníci určili míru zavinění Dr. Duška. Z přítomným občanů vystoupil pan Ruman, který prohlásil, že obyvatelé Bechyně nemají pana Duška rádi, ať odejde. Některý z poslanců reagoval, že by pan Ruman měl mluvit raději jen za sebe, neboť jeho názor rozhodně všichni obyvatelé Bechyně nesdílí.⁹⁴ Kauza s předsedou MěstNV Dr. Duškem vyvrcholila na konci srpna 1990.

Na 26. plenární zasedání 20. září oznámil tajemník Valenta, že RSDr. Dušek odstoupil z funkce předsedy MěstNV. Podnět k jeho odstoupení vzešel od Vojenské obrody (letecká sekce v Bechyni), která v dopise z konce srpna 1990 žádala odvolání RSDr. Duška z funkce předsedy MěstNV a některých pracovníků aparátu MěstNV. Na dopis Vojenské obrody navázala schůzka zástupců hnutí (OF),⁹⁵ politických stran (ČSS,⁹⁶ ČSL,⁹⁷ SZ⁹⁸) a Vojenské obrody⁹⁹ s předsedou Duškem. Na jednání byla uzavřena dohoda:

„a/ K přihlédnutí k politické situaci v našem státě, městě a na základě projevu pana prezidenta V. Havla, jsem došel k názoru, že nebudu vykonávat funkci uvolněného předsedy MěstNV v Bechyni a podám ke dni 14. 9. 1990 rezignaci.

b/ Zástupci OF v Bechyni projednali již zaměstnání p. Dr. Duška s předsedou ONV Tábor JUDr. Šperlem, který přislíbil, že p. Dr. Duška ode dne uvolnění zaměstná na ONV.

c/ Zúčastněné politické strany a hnutí prohlašují, že výše uvedené důvody jsou jedinou motivací k této rezignaci a nebudou předmětem dalších jednání.

d/ O tomto rozhodnutí bude informována rada MěstNV Bechyně dne 29. 8. 1990 a plenární zasedání dne 20. 9. 1990. Veřejnost bude informována ihned.“¹⁰⁰

RSDr. Pavel Dušek působil ve funkci předsedy MěstNV v Bechyni čtyři a půl roku. Na místo předsedy MěstNV v Bechyni byl dosazen ONV

v Táboře. Na 26. plenárním zasedání měl možnost se ke své rezignaci vyjádřit. S rezignací souhlasil. Důvody byli uvedeny v zápisu ze schůzky z 29. srpna 1990. RSDr. Dušek uvažoval o svém odchodu z funkce již dříve hlavně kvůli svému zdravotnímu stavu.¹⁰¹ Dr. Dušek měl psychické i jiné potíže. V červenci mu doporučil předseda ONV v Táboře JUDr. Šperl, aby ve funkci setrval až do obecních voleb a v prosinci by nastoupil na ONV. Rada MěstNV navrhla na své 14. schůzi 11. července předsedovi Duškovi, aby již nic nepodnikal, nechal vše v klidu, nikdo z rady mu nic nevyčítal, nic mu nebylo dokázáno.¹⁰² Do komunálních voleb vedl MěstNV místopředseda Jan Charypar.¹⁰³

Rada MěstNV schválila počet městského zastupitelstva na 15. Z provolání MěstNV vyplývá, jaké kandidáty by měly politické strany, hnutí a koalice vybírat na své kandidátní listiny: „Žádáme občany, aby za kandidáty navrhovali spoluobčany odborně vyspělé, občany charakterní, u kterých je záruka, že se nevrátí totalitní systémy. Při vlastních volbách dáme hlas jen těm nejlepším, u kterých je záruka, že jsou schopni zajistit rozvoj města v novém duchu.“¹⁰⁴ O 15 zastupitelských mandátů se ucházelo 58 kandidátů: koalice OF, SZ a ČSS 15 kandidátů, Letci a Vojenská obroda 9, Hnutí za rovnoprávné postavení žen 14, ČSL 3 a KSČM 15.¹⁰⁵ K volbám přišlo 3 322 voličů, 76,5 %.¹⁰⁶

Strana hnutí	hlasy		mandáty	
	počet	%	počet	%
ČS ^{L108}	4 698	11,7	2	13,3
KSČ ^{M109}	10 835	27	4	16,6
Hnutí že ⁿ¹¹⁰	3 440	8,5	1	6,6
OF, ČSS, SZ ¹¹¹	15 796	39,4	6	40
Vojáci ¹¹²	5 305	13,2	2	13,3

Výsledky voleb v Bechyni¹⁰⁷

Ustavující schůze městského zastupitelstva se konala 10. prosince 1990 v Městském kulturním středisku. Schůzi řídil nejstarší zvolený zastupitel Ing. Karlík. Na funkci starosty byli navrženi Jan Charypar (ČSL) a Ing. Jiří Kokeš (OF). Zastupitelé zvolili starostou Jana Charypara.

O funkci místostarosty se ucházeli Ing. Josef Válek (KSČM), Bohumil Novotný (OF) a Ing. Jiří Kokeš, zvolen byl Bohumil Novotný. Do rady byli zvoleni Ing. Kokeš, MVDr. Josef Dynda (OF) a Vlasta Smutná (OF). Tajemníkem byl zvolen osmi hlasy Teodor Valenta. Do okresního shromáždění byli delegováni Jan Charypar, Ing. Jiří Kokeš a Stanislav Návrat.¹¹³

5 Mladá Vožice v roce 1990

Vedoucí funkcionáři MěstNV v Mladé Vožici, hlavně předseda Miroslav Břenda, vedli jednání s místním OF. Na jednání rady MěstNV docházel Alexej Salzman, představitel OF v Mladé Vožici a vedoucí Památníku Mladovožicka. Rada MěstNV schválila přijetí Alexeje Salzmana na částečný úvazek jako administrativní zástup místopředsedy MěstNV po dobu neobsazení tohoto uvolněného funkcionáře.¹¹⁴ Na 2. zasedání rady MěstNV 1. února 1990 rezignoval na místo v radě poslanec František Čermák.¹¹⁵ Na 3. zasedání rady MěstNV 1. března nahradil Čermáka v radě poslanec František Barvínek. Na tomto zasedání rady přednesl Alexej Salzman požadavky občanů vznesené na Občanském fóru ke zlepšení životního prostředí ve městě. Mezi požadavky se objevilo např. znovuoživení pamětní desky T. G. Masaryka, která připomínala jeho přednášku v roce 1913, dále vyhodnocení rady a poslanců, řešení černých skládek, plynofikace města apod.¹¹⁶ Na plnění požadavků dohlížel z rozhodnutí rady A. Salzman.

Na 4. zasedání rady MěstNV 15. března vzala rada na vědomí v souladu s uložením vyrovnání rozložení politických sil ve společnosti rezignaci na poslanecké funkce Petra Kolaříka, Jiřího Krčmáře, Zdeňky Smetanové, Libuše Kadlecové, Zdeňka Vaňka, Jindřicha Raschela, Jaroslavy Svatkové, Františka Čermáka, Marie Melicharové, Milady Dobešové a Antonína Břendy. Na poslanecký mandát i členství v radě rezignovali Ladislav Pavlík, Eduard Mrázek a Hana Svatková. Poslanecký mandát zanikl Libuši Mikšíkové, Jiřímu Sklenářovi a Václavu Iblovi. K datu volby nového tajemníka rezignoval na funkci tajemníka Josef Filip. Rada vzala na vědomí, že v rekonstruovaném plénu ONV v Táboře zastupovali Mladou Vožici Josef Filip, Irma Terkelová a Miroslav Baštýř.¹¹⁷

Ke kooptaci nových poslanců došlo na plenárním zasedání 29. března. Plénium schválilo rezignace poslanců i zaniklé mandáty poslanců. Do pléna MěstNV bylo kooptováno 16¹¹⁸ nových poslanců za OF a ČSS. V prvním kole tajné volby bylo zvoleno 13 poslanců. O dalších třech rozhodlo druhé kolo, které proběhlo veřejným hlasováním. Kandidáti Štěpán Vaněček a Pavel Flosman nezískali v prvním kole dostatečný počet hlasů, a proto proběhlo i druhé kolo, do něhož se zapojil ještě Ing. Milan Dobiáš, který původně svoji kandidaturu stáhl ještě před začátkem prvního kola volby. Ve druhém kole byli všichni tři zvoleni do poslaneckého sboru MěstNV.

Po volbě poslanců následovala volba funkcionářů a členů rady MěstNV. Místopředsedou byl zvolen Ing. Milan Dobiáš. Volba tajemníka musela proběhnout dvakrát, neboť napoprvé nebyl Pavel Flosman zvolen. Pracovní předsednictvo rozhodlo volbu opakovat. Napodruhé již Flosman uspěl. Do rady MěstNV byli zvoleni František Barvínek, Josef Vrtiška, Štěpán Vaněček a František Fiala. V radě nadále zůstali Karel Samec, Jan Cimbůrek, Josef Filip, Jaroslava Kopecká, František Matoušek, Miloslav Břenda a Pavel Kubále. Alexej Salzman se stal předsedou VLK.¹¹⁹

V rámci předvolební kampaně zavítal 19. května do města ministr financí Václav Klaus a rektor Karlovy univerzity prof. Radim Palouš. Předvolební meeting se konal ve Sdruženém klubu pracujících a zúčastnilo se ho kolem 500 obyvatel Mladovožicka. Prof. Palouš předal předsedovi Břendovi knihu od prezidenta Havla. Prezident vepsal do knihy vlastnoruční věnování „Milému městu Mladé Vožici“. Jednalo se o knihu Václava Havla Dálkový výslech. Oba hosté vystoupili s projevy a odpovídali na otázky účastníků.¹²⁰

Volby v Mladé Vožici a v dalších 24 podřízených obcích zajišťoval tajemník Flosman, který se staral o organizování a zabezpečení všech úkolů souvisejících s volbami, a místopředseda ing. Dobiáš o materiální a technickou přípravu voleb. Volby proběhly ve 12 volebních okrscích.¹²¹

Rada rozhodla na své 9. schůzi 27. června 1990 o svolání referenda v obcích Vilice a Hrnčíře, které požádaly o odloučení od Mladé Vožice. Referendum organizoval občanský výbor ve Vilicích. Obyvatelé Vilic a Hrnčířů byli pro odtržení. Plénium ONV v Táboře schválilo vznik samostatného obecního úřadu ve Vilicích, pod který patřily obce Vilice a Hrnčíře.¹²²

Během přípravy voleb do městského zastupitelstva podal místopředseda MěstNV Ing. Dobeš žádost o uvolnění z funkce místopředsedy z morálních důvodů. Jeho práci na přípravě voleb museli převzít jiní funkcionáři MěstNV v Mladé Vožici.¹²³ Rada schválila na své 11. schůzi 17. září 1990 počet členů městského zastupitelstva na 21 zastupitelů.¹²⁴ O křesla v městském zastupitelstvu se ucházeli kandidáti KSČM (20), Československé strany zemědělské (21), ČSSD (1) a koalice OF, ČSL a ČSS (21).¹²⁵

Voliči zvolili do městského zastupitelstva pět kandidátů za KSČ,¹²⁶ osm za ČSSZ¹²⁷ a osm za koalici OF,¹²⁸ ČSL¹²⁹ a ČSS. Ustavující schůze nového zastupitelstva se konala 6. prosince 1990 ve Sdruženém klubu pracujících. Zastupitelé zvolili starostou Miloslava Břendu za KSČM, který získal od voličů vůbec nejvíc hlasů 4 126 a od zastupitelů 13. Koalice OF, ČSL a ČSS navrhla jako protikandidáta na úřad starosty Ing. Františka Káška, kterého volilo osm zastupitelů. Volba místostarosty byla odložena, neboť žádná ze stran nepředložila kandidáta. V radě města zasedli Miloslav Břenda (KSČM), MUDr. Ladislav Pavlík (ČSSZ), PhMr. Pavel Macourek (ČSSZ), Ing. Václav Jechoutek (ČSSZ), MUDr. Jan Burgstaller (ČSL), Ing. František Kášek (OF), Jaroslav Vašta (OF). Do Okresního shromáždění byli delegováni Miloslav Břenda a Ing. František Kášek.¹³⁰

Závěr

Zlomovou událostí v demokratizačním procesu se ve městech na Tábořsku stala generální stávka, ke které se přidali zaměstnanci mnoha tamních závodů a podniků i místních obyvatel. V několika městech došlo k ustavení Občanských fór v den generální stávky, v Mladé Vožici a Sezimově Ústí o něco později. Vznik OF v Sezimově Ústí v lednu 1990 byl zřejmě ovlivněn blízkostí Tábora, s nímž Sezimovo Ústí tvořilo aglomeraci. Zástupci OF docházeli od začátku roku 1990 na zasedání rad MěstNV. Usilovali o rekonstrukci rad a plén MěstNV, která probíhala postupně od ledna do března 1990. V pěti městech zasedalo v plénech MěstNV celkem 331 poslanců, z toho 97 bylo v rámci kooptací vyměněno. Největší změny se uskutečnily v plénu MěstNV v Bechyni, kde bylo z 63 poslanců vyměněno 27 (42,9 %). Plénum MěstNV v Bechyni

přišlo do června 1990 o čtyři poslance, takže plénum čítalo až do obecních voleb 59 poslanců. Nejmenší proměnu doznal MěstNV ve Veselí nad Lužnicí, kde došlo ke změně 14 poslanců z 61 (23 %). Po rekonstrukci MěstNV zůstali ve všech pěti městech ve funkcích předsedové MěstNV, ovšem k 31. 5. 1990 odstoupil předseda MěstNV v Soběslavi Volavka a k 14. 9. 1990 předseda MěstNV v Bechyni RSDr. Dušek. Ve všech městech došlo k výměně alespoň jednoho vedoucího představitele MěstNV, buď tajemníka, nebo místopředsedy. Největší obměnu zaznamenalo vedení MěstNV v Bechyni, kde byli vyměněni oba místopředsedové i tajemník.

Městské národní výbory zaměstnávaly hlavně volby do zákonodárných orgánů a volby do městských zastupitelstev. NV řešili financování investičních i neinvestičních akcí „Z“, na něž nedostaly tolik finančních prostředků, které jim byly původně přislíbeny. Na pořad jednání se často dostával stav životního prostředí, znečištění vodních toků, budování čistíren odpadních vod, kvalita pitné vody a její dodávky, znečištění ovzduší (hlavně v Sezimově Ústí), desintegrace obcí atd. V průběhu roku 1990 se ve všech městech řešilo i přejmenovávání ulic, náměstí a místních částí. Často se města vracela k původním názvům, např. bechyňské náměstí Rudé armády se vrátilo k původnímu názvu náměstí T. G. Masaryka. Přejmenování bechyňského náměstí proběhlo slavnostně v den 140. výročí narození TGM 7. března 1990.

Dnem komunálních voleb 24. listopadu 1990 zanikly městské národní výbory a nahradily je městské úřady se sborem zastupitelů. O zastupitelské mandáty se ve městech ucházela KSČM, OF, ČSL, ČSS, Nár. soc., SZ, ČSSZ, nezávislí kandidáti, ať už samostatně nebo v koalicích. Volební účast byla sice nižší než v červnu, ale opět znamenala vítězství OF. Ze 103 zastupitelů získalo OF 43 mandátů, KSČM 22. OF získalo tři křesla starostů: Jaroslav Schneider v Sezimově Ústí, bývalý tajemník MěstNV, Ing. Petr Skřípský v Soběslavi, bývalý poslanec MěstNV, a Jan Mild ve Veselí nad Lužnicí. Starostou v Bechyni se stal Jan Charypar z ČSL, bývalý místopředseda MěstNV, a v Mladé Vožici Miroslav Břenda z KSČM, bývalý předseda MěstNV. Mezi zastupiteli se objevily i osobnosti, které měly již zkušenosti z poslaneckých funkcí na MěstNV, nejvíce jich bylo v zastupitelstvu Mladé Vožice, z 21 zastupitelů 11 působilo na MěstNV.

Poznámky:

- ¹ Tato studie vychází jako publikační výstup z grantového projektu *Průběh Sametové revoluce ve vybraných městech Jihočeského kraje v komparativní perspektivě*, podpořeného Grantovou agenturou České republiky, reg. č. : 13-15049S.
- ² V Sezimově Ústí žilo v roce 1991 7 509 obyvatel. Město Sezimovo Ústí se nachází jižně od Tábora v jeho bezprostřední blízkosti. Společně s Tábořem a Planou nad Lužnicí tvoří aglomeraci. Sezimovo Ústí tvoří dvě části – stará část zvaná Pařousy a novější části zvané Bařov, které dal základ podnikatel Jan Antonín Bařa v roce 1939. Ve městě sídlil státní podnik Kovosvit, který založil právě Jan Antonín Bařa. Při Kovosvitu fungovala i učňovská škola. Dále zde sídlil podnik Stavoprojekt.
- ³ V Soběslavi žilo v roce 1991 7 353 obyvatel. Šlo o třetí největší město v okrese. Ve městě sídlily podniky: Lada, s. p. (výroby pletacích strojů a obráběcích soustružnických strojů, k původní výrobě šicích strojů se v podniku vrátili v devadesátých letech), Jihočeské dřevařské závody, s. p. České Budějovice, impregnační závod 04 Soběslav (výroba řeziva, loupaných a impregnovaných sloupů, stěnové panely, chaty pro pionýrské tábory, dřevařské obaly), Rašelina, s. p. (využití rašeliny a rašelinišť), Jitona, s. p. (nábytek) a Otavan, s. p. (textilní podnik). Ve městě se nacházelo gymnázium a učiliště.
- ⁴ Ve Veselí nad Lužnicí žilo v roce 1991 6 413 obyvatel. Šlo o nejjižněji položené město v okrese a důležitý železniční uzel. Sídlily tu podniky Čemolen (textilní výroba ze lnu), Madeta (zpracování mléka – mléko, sýry apod.), Fruta (výroba dětské výživy, ovocných pomazánek, kompotů, sterilovaných okurek), Prefa (výroba stavebních a železobetonových prvků, schodišťových ramen).
- ⁵ V Bechyni žilo v roce 1991 6 148 obyvatel. Bechyně je jediné lázeňské město v okrese. Ve městě sídlily 31. smíšená letka velení a průzkumu, 31. rota letištního a radiotechnického zabezpečení, 9. vrtulníkový odřad a 15. vrtulníkový odřad. Kromě lázeňství proslavila Bechyni i keramika. Ve městě sídlili Keramické závody 1 (figurální keramika) a 2 (sanitní keramika) a Střední keramická škola. Dalším velkým závodem ve městě byl Jitex, který vyráběl oblečení zejména pro prodejny

Luxus a na export do nesocialistických zemí, např. Finsko, Švédsko, Rakousko ad.

- ⁶ V Mladé Vožici žilo v roce 1991 3 263 obyvatel. Nejmenší město okresu bylo sídlem dvou velkých podniků Koh-i-nooru (výroba mechanických rozprašovačů, aerosolových ventilů, orlonů – umělé vlákno, atd.) a Tesly (výroba mechanických dílů pro finální výrobky mateřského podniku v Hloubětíně) a JZD.
- ⁷ Vandrovcová, Jitka, *Sametová revoluce a její ohlasy v Táboře*, in: Valeš, Lukáš – Petráš, Jiří a kol., Rok 1989 v jižních Čechách, Jihočeský sborník historický – Supplementum 6, České Budějovice 2015, s. 182–215; Vandrovcová, Jitka, *Tábor ve volebním roce 1990*, in: Valeš, Lukáš – Petráš, Jiří a kol., Komunální a parlamentní volby v Československu a v jižních Čechách v roce 1990, Vysoká škola evropských a regionálních studií, o. p. s., Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích 2015, s. 92–108.
- ⁸ Digitální archiv Státního oblastního archivu Třeboň (dále SOA Třeboň), Kronika města Soběslavi IX. 1986–1989, snímek (dále sn.) 207, s. 19.
- ⁹ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika města Veselí nad Lužnicí 1989–1996 (6. díl), sn. 55–56.
- ¹⁰ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Sezimova Ústí 1988–1990, sn.154–155. Kronikářem byl od roku 1982 Bohumil Bárta, zaměstnaný v Kovosvitu jako technik-konstrukér.
- ¹¹ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Veselí, sn. 56–57.
- ¹² Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, sn. 236.
- ¹³ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Mladé Vožice 1989–1992, inv. č. 169, sn. 26.
- ¹⁴ Sezimoústecké OF mělo svoji kancelář v budově MěstNV. V čele zdejšího OF stál MUDr. Jan Pícha. Viz digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Sezimova Ústí, sn. 266.
- ¹⁵ Soukromý archiv Zdeňka Šorma.
- ¹⁶ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Veselí, sn. 57–58.
- ¹⁷ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně, sn. 236.
- ¹⁸ Salzman, Alexej, *Připravují mitink*, Palcát, roč. XXXII., č. 51, 13. 12. 1989, s. 3.

- ¹⁹ Salzman, Alexej, *Občanské fórum v Mladé Vožici*, Palcát, roč. XXXII., č. 3, 17. 1. 1990, s. 2; Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Mladé Vožice, sn. 28.
- ²⁰ Členové rady MěstNV Sezimovo Ústí: Josef Králík (předseda), Jiří Peterka (tajemník), František Doležal (místopředseda), Josef Benda, Jiří Brabec, Jan Řezáč, Ing. Karel Bárta, Vladimír Miklík, Luboš Chovančík, Ivan Klíma, Věra Mrázková, Eduard Sezima, Hana Prášková.
- ²¹ SOkA Tábor, fond Městský národní výbor (MěNV) Sezimovo Ústí, Zápis rady a pléna MěstNV 1990, 1. zasedání rady MěstNV 9. 1. 1990.
- ²² SOkA Tábor, fond MěNV Sezimovo Ústí, Zápis rady a pléna MěstNV 1990, mimořádné plenární zasedání MěstNV 23. 1. 1990.
- ²² SOkA Tábor, fond MěNV Sezimovo Ústí, Zápis rady a pléna MěstNV 1990, 3. zasedání rady MěstNV 13. 2. 1990.
- ²³ Jaroslav Adam, Hana Hojsáková, Jiří Jakeš, Adriena Krákorová, Petr Kroužek, MUDr. Jan Pícha, Josef Pospíšil, Jaroslav Schneider, Josef Svoboda, Miloš Šeda, František Šmejkal, Ladislav Táborský, František Večerek, Václav Vyskočil, Ludvík Žilina.
- ²⁴ SOkA Tábor, fond MěNV Sezimovo Ústí, Zápis rady a pléna MěstNV 1990, 22. plenární zasedání MěstNV 27. 2. 1990.
- ²⁵ Tamtéž.
- ²⁶ SOkA Tábor, fond MěNV Sezimovo Ústí, Zápis rady a pléna MěstNV 1990, mimořádné plenární zasedání MěstNV 30. 3. 1990.
- ²⁷ SOkA Tábor, fond MěNV Sezimovo Ústí, Zápis rady a pléna MěstNV 1990, 5. zasedání rady MěstNV 3. 4. 1990.
- ²⁸ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Sezimovo Ústí, sn. 203–204.
- ²⁹ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Sezimovo Ústí, sn. 205–208. v kronice jsou zapsáni všichni kandidáti i počet hlasů, které získali od volič.
- ³⁰ Za OF zvoleni Hana Hojsáková, MUDr. Jiří Hrdlička, RNDr. Vojtěch Kadlčík, Jan Kropík, Ing. František Oplatek, Ing. Petr Pacovský, Jaroslav Schneider, Ing. arch. Jan Stach a Rudolf Šesták.
- ³¹ Za ČSL zvoleni Bohumil Kotaška a Ladislav Táborský.
- ³² Za KSČ zvoleni František Doležal, Miroslav Dvořák, Josef Králík, Věra Mrázková a Jiří Ryzka.

- ³³ Za ČSSD zvoleni Zdeňka Heřmánková, František Hrádek, Ing. Václav Stránský, Pavel Pekárek a Ing. Vlastimil Veselý.
- ³⁴ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Sezimovo Ústí, sn. 210.
- ³⁵ SOkA Tábor, fond Městský národní výbor (MěNV) Soběslav, kniha č. 263, Plénium MěNV 1990, mimořádné plenární zasedání MěstNV 24. 1. 1990.
- ³⁶ Jaroslav Kalkus, Jiří Peterka, František Doležal, Marie Imramová, Lada Haplová, Marie Novotná, Zdeněk Slabý, Marie Hodinářová, Ing. Petr Pánek, Milan Dančišin, Jaroslava Juskovičová, Jiří Macháček, František Zeman, Zdeněk Matyásek a Miloslav Koblása.
- ³⁷ Josef Okrouhlík, Milan Loudín, Zdeněk Doležal, Ing. Jaroslav Staněk, Stanislav Přástka, Ing. Pavel Zpěvák a Jaroslav Bodlák.
- ³⁸ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 265, Rady MěNV 1990, 3. schůze rady MěstNV v Soběslavi 19. 3. 1990.
- ³⁹ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 263, mimořádné plenární zasedání MěstNV 28. 3. 1990.
- ⁴⁰ Za ČSL byli kooptováni Antonín Fiala, Soběslav Klee, Josef Samec, Jaroslav Čamra, Jaroslav Štráfelda, Ladislav Chadt a František Veselý.
- ⁴¹ Za ČSS byli kooptováni Václav Klíma, Miroslav Zelenka, Alois Míka, Jaroslav Petrů, Pavel Drda a Ladislav Metelec.
- ⁴² Za OF byli kooptováni Ing. Jiří Klíma, Hana Kovářová, Kateřina Hoffmannová, PhMr. Helena Štěpánová, Zdeněk Petrů, Ing. Petr Skřípský (docházel na jednání rady MěstNV v Soběslavi jako zástupce OF Soběslav), Jan Soukup, Anna Flíčková, MUDr. Jan Chabr a Josef Štěch.
- ⁴³ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 263, mimořádné plenární zasedání MěstNV 28. 3. 1990.
- ⁴⁴ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 263, mimořádné plenární zasedání MěstNV v Soběslavi 28. 3. 1990.
- ⁴⁵ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 265, 5. schůze rady MěstNV v Soběslavi 21. 5. 1990.
- ⁴⁶ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 263, mimořádné plenární zasedání MěstNV v Soběslavi 20. 8. 1990; kniha č. 265, 6. schůze rady MěstNV v Soběslavi 28. 5. 1990.
- ⁴⁷ Tamtéž.

- ⁴⁸ Místní občané zvolili do obecního zastupitelstva Karla Podráského, Jana Vychodila, Zdeňka Pekaře, Františka Trešla, Milana Žemličku, Antonína Novotného, Miroslava Hořejšího, Jiřího Vrhela, Jarmilu Votrubovou, Marii Hodinářovou a Jaroslavu Syrovátkovou. Starostou se stal Karel Podráský a jeho zástupcem František Trešl. Viz digitální archiv SOA Třeboň, Pamětní kniha obce Myslkovice, 3. díl, 1979–1993, snímek 183.
- ⁴⁹ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 263, 25. plenární zasedání MěstNV v Soběslavi 15. 10. 1990; kniha č. 265, 11. schůze rady MěstNV v Soběslavi 12. 9. 1990.
- ⁵⁰ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 265, 10. schůze rady MěstNV v Soběslavi 3. 9. 1990; *Důstojné oslavy 600. výročí Soběslavi. Váží si městských práv*, Palcát, roč. XXXII., č. 38, 26. 9. 1990, s. 1.
- ⁵¹ SOkA Tábor, fond MěNV Soběslav, kniha č. 265, 14. schůze rady MěstNV v Soběslavi 22. 10. 1990.
- ⁵² Městské zastupitelstvo v Soběslavi: František Bělohav, Ing. Jindřich Bláha, Jiří Bouška, Ing. Miloslav Černý, Ing. Josef Čížek, Růžena Domoová, Jaroslav Duba, Ing. Jiří Hanzal, MUDr. Jan Chabr, Zdeněk Jindra, Alois Míka, Jiří Novák, Jan Pehe, Dagmar Pekáriková, Ing. František Plát, Josef Pour, Ing. Petr Skřípský, Zdeněk Šorm, Jiří Šustr, Ing. Jan Tesař, František Veselý, Karel Vilím, MVDr. Jan Vodička, Ing. Eva Výborná, MVDr. Emil Zeman.
- ⁵³ SOkA Tábor, fond Městský úřad Soběslav, Městské zastupitelstvo 1991, 1. ustavující zasedání městského zastupitelstva v Soběslavi 6. 12. 1990.
- ⁵⁴ Jan Lacina, Zdeněk Friml, Miloslav Hušek, PhMr. Jiří Rybenský, Ing. Josef Hlásek.
- ⁵⁵ SOkA Tábor, fond Městský národní výbor (dále MěNV) Veselí nad Lužnicí, Rada 1990 (1.–11.), 2. schůze rady MěstNV ve Veselí nad Lužnicí 22. 1. 1990.
- ⁵⁶ Zdeněk Hejna, MUDr. Ivo Šolle (člen rady), Milena Vachovcová, Tomáš Krisl, Vladimíra Stejskalová, Aleš Ferra, Marie Bastlová, Milouš, Filp (člen rady), Alena Lavičková, Jindřich Kouba, Ing. Miroslav Novák, Zdeněk Tomáš, Marie Růtová a Jaroslava Lencová.
- ⁵⁷ MUDr. Ivo Šolle, Milouš Filp, Jan Zemen a František Hrádek.
- ⁵⁸ SOkA Tábor, fond MěNV Veselí nad Lužnicí, 5. schůze rady MěstNV ve Veselí nad Lužnicí 26. 3. 1990.

- ⁵⁹ Stanislav Bůžek (OF), Miloslav Hušek (OF), Petr Hynek (OF), Bohumila Bžochová, Hana Fesslová, Marie Líkařová, Jiří Mrzena, František Nestával (ČSL), MUDr. Zdeněk Petrů (ČSL), Ing. Jiří Novák, Adolf Procházka, PhMr. Jiří Rybenský (OF), Vlastimil Vaněk a Jiří Virág.
- ⁶⁰ Ing. Josef Hlásek, František Pazdera, Jan Lacina a Adam Ondřej.
- ⁶¹ SOkA Tábor, fond MěNV Veselí nad Lužnicí, Plénium (23.–25.) 1990, mimořádné plenární zasedání MěstNV ve Veselí nad Lužnicí 29. 3. 1990; Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Veselí nad Lužnicí, 6. díl 1989–1996, snímek 93–94, 129–130.
- ⁶² Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Veselí nad Lužnicí, 6. díl 1989–1996, sn. 110–111.
- ⁶³ Tamtéž, sn. 130–133. Kronikářka Marie Lacinová zaznamenala volební výsledky do všech zákonodárných orgánů na snímcích 131–133.
- ⁶⁴ SOkA Tábor, fond MěNV Veselí nad Lužnicí, 25. plenární zasedání MěstNV ve Veselí nad Lužnicí 20. 9. 1990, nefoliováno
- ⁶⁵ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Veselí nad Lužnicí, 6. díl, 1989–1996, sn. 133–134.
- ⁶⁶ Zdeněk Friml, Ing. Josef Hlásek, Marie Hlaváčková, Irena Kadlecová, Ing. Petr Kocián, Ing. Václav Kulanda, Ing. Jan Mild, Ing. Jiří Novák, Zdena Peterková, PhMr. Jiří Rybenský, František Stopek, MUDr. Eva Šašková, Ing. Vilém Šedivý, Tomáš Vránek.
- ⁶⁷ Vít Kuchvalek a František Nestával.
- ⁶⁸ Marie Líkařová a Miloslava Prchalová.
- ⁶⁹ Petr Mašek.
- ⁷⁰ Karel Havelka.
- ⁷¹ Ing. Josef Čermák.
- ⁷² Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Veselí nad Lužnicí, 6. díl, 1989–1996, snímek 92, 135.
- ⁷³ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 273–274.
- ⁷⁴ Tamtéž, sn. 285–286; Pospíšil, Radovan, *Otevřený dopis našemu poslanci ve Federálním shromáždění panu Miroslavu Vackovi*, Palcát, roč. XXXII., č. 8, 21. 2. 1990, s. 3. Zástupci OF Bechyně informovali radu MěstNV v Bechyni o petiční akci týkající se vojenského letiště a vojenské posádky ve městě na její schůzi 17. 1. 1990.

- ⁷⁵ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 286; *V Bechyni odpověď ministra Vacka berou*, Palcát, roč. XXXII., č. 10, 7. 3. 1990, s. 3.
- ⁷⁶ SOkA Tábor, fond MěNV Bechyně, položka 21072, mimořádné plenární zasedání MěstNV v Bechyni 15. 2. 1990.
- ⁷⁷ Josef Zunta (místopředseda MěstNV, člen rady), František Karban (nezájem o funkci), Vladimír Škarvada (člen rady, odchod do důchodu), Zdena Marková (odstěhovala se), Pavel Pouzar (člen rady, odstěhoval se), Jiří Hájek (tajemník, člen rady), RSDr. Otakar Michal (člen rady), Jan Snášel (místopředseda, člen rady) a Milena Válková (členka rady).
- ⁷⁸ Teodor Valenta (OF), Jan Charypar (OF), Miroslav Drha (OF), Jiří Habeš (OF) a Stanislav Návrat (ČSS). Mezi nově zvolenými poslanci figurovala i Jana Bartáková z ČSS, která již byla poslankyní a členkou rady MěstNV v Bechyni, a Anna Drdová (ČSL), která byla rovněž poslankyní MěstNV v Bechyni.
- ⁷⁹ SOkA Tábor, fond MěNV Bechyně, položka č. 21072, mimořádné plenární zasedání MěstNV v Bechyni 15. 2. 1990; digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 252, 274. v zápisu z mimořádného plenárního zasedání bohužel není uveden text dopisu Bedřicha Nového.
- ⁸⁰ Miroslav Severa (OF), Ladislav Petrání (KSČ), Jan Pekař (OF), Ing. Zdeněk Košnař (KSČ), Jan Šťastný (OF), Alena Šulcová (OF), MUDr. Gabriel Dien (OF), Jitka Wodinská (OF), Lydia Domaninská (ČSL), František Hruška (ČSS), Josef Kreidl (KSČ), Vladimír Smrž (OF), Ladislav Lepša (OF), Anna Bosáková (OF), Jan Lejtner (OF).
- ⁸¹ SOkA Tábor, fond MěNV Bechyně, položka č. 21072, mimořádné 23. plenární zasedání MěstNV v Bechyni 6. 3. 1990.
- ⁸² Jiřina Birešová, Antonín Alex, Josef Douda, Marie Drdová, Jaroslava Kočová, Zdeněk Landa, Jiří Menša, Miroslava Neužilová, Pavel Příhoda, Stanislava Šťastná, Luboš Šimák, Josef Trnka, Lubomír Vanča a Jana Vondroušková.
- ⁸³ Sok Tábor, fond MěNV Bechyně, položka č. 21072, 23. plenární zasedání MěstNV v Bechyni 6. 3. 1990; Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 254.

- ⁸⁴ Jan Šenfeld, Stanislav Bahula, František Haškovec, František Šafránek a Jan Snášel. Všichni požádali o uvolnění z poslanecké funkce na vlastní žádost.
- ⁸⁵ František Kníže, Ladislav Hořejší, František Smrž, Alex Švorc a Marta Vávrová.
- ⁸⁶ SOkA Tábor, fond MěNV Bechyně, položka č. 21072, 24. plenární zasedání MěstNV v Bechyni 22. 3. 1990; Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 256.
- ⁸⁷ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 260, 262.
- ⁸⁸ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 262.
- ⁸⁹ SOkA Tábor, fond MěNV Bechyně, položka č. 21072, 25. plenární zasedání MěstNV v Bechyni 14. 6. 1990.
- ⁹⁰ Tamtéž.
- ⁹¹ Tamtéž.
- ⁹² Tamtéž.
- ⁹³ Tamtéž.
- ⁹⁴ Tamtéž.
- ⁹⁵ Miroslav Drha, MVDr. Josef Dynda, Ing. Radovan Pospíšil a Theodor Valenta.
- ⁹⁶ Jana Bartáková a Petr Habeš.
- ⁹⁷ Jan Charypar.
- ⁹⁸ Ing. Stanislav Karlík.
- ⁹⁹ V. Kvítek. Vl. Jandl a A. Toulá.
- ¹⁰⁰ SOkA Tábor, fond MěNV Bechyně, položka č. 21072, 26. plenární zasedání MěstNV v Bechyni 20. 9. 1990.
- ¹⁰¹ Tamtéž.
- ¹⁰² SOkA Tábor, fond MěNV Bechyně, položka č. 21072, 14. schůze rady MěstNV v Bechyni 11. 7. 1990.
- ¹⁰³ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 259, 275, 293.
- ¹⁰⁴ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 263.

- ¹⁰⁵ Tamtéž, sn. 264. kronikářka Jiřina Veselá zapsala jména, věk, zaměstnání a počet hlasů všech kandidátů do městského zastupitelstva, viz snímky 266–268.
- ¹⁰⁶ Tamtéž, sn. 268.
- ¹⁰⁷ Tamtéž, sn. 269.
- ¹⁰⁸ Jan Charypar a Anna Drdová.
- ¹⁰⁹ Josef Válek, Marie Novotná, Dušan Antal, Miluše Ratzková.
- ¹¹⁰ Marie Trčková.
- ¹¹¹ Ing. Jiří Kokeš (OF), Vlasta Smutná (OF), MVDr. Josef Dynda (OF), Stanislav Návrat (ČSS), Ing. Stanislav Karlík (SZ) a Bohumil Novotný (OF).
- ¹¹² Břetislav Smrček a Ing. Miroslav Jirásek.
- ¹¹³ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Bechyně 1986–1991, snímek 2270–271.
- ¹¹⁴ SOkA Tábor, fond Městský národní výbor (dále MěNV) Mladá Vožice, kn. 89, Rada (zápis č. 1–14) 10. 1.–4. 12. 1990, fol. 8.
- ¹¹⁵ Tamtéž, fol. 7.
- ¹¹⁶ Tamtéž, fol. 20.
- ¹¹⁷ Tamtéž, fol. 24.
- ¹¹⁸ Za OF zvoleni: Josef Vrtiška, Vlastimil Barvínek, Ladislav Písařík, Pavel Flosman, Alexej Salzman, Ing. Milan Dobeš, Jaroslav Dvořák, František Fiala, Ing. Vratislav Malina, Zdeněk Kafka, MUDr. Jan Burgstaller, Jaroslav Vašta; za ČSS: Štěpán Vaněček, Marie Vaněčková, Jaroslav Balínek a Vlastimil Schwarz.
- ¹¹⁹ SOkA Tábor, fond MěNV Mladá Vožice, kn. 44, fol. 1–7.
- ¹²⁰ SOkA Tábor, fond MěNV Mladá Vožice, kn. 44, fol. 30; Salzman, Alexej, *Předvolební mitinky*, Palcát, roč. XXXII., č. 22, 30. 5. 1990, s. 1. Alexej Salzman uvádí v článku, že předseda Břenda dostal knihu Audience, ale v zápisu z 22. plenárního zasedání je uveden Dálkový výslech.
- ¹²¹ SOkA Tábor, fond MěNV Mladá Vožice, kn. 89, fol. 48.
- ¹²² SOkA Tábor, fond MěNV Mladá Vožice, kn. 89, fol. 91; Okresní národní výbor Tábor, kniha č. 523, zápis 13. schůze rady ONV v Táboře 16. srpna 1990, nezpracováno.
- ¹²³ SOkA Tábor, fond MěNV Mladá Vožice, kn. 89, fol. 124.
- ¹²⁴ SOkA Tábor, fond MěNV Mladá Vožice, kn. 89, fol. 112.

- ¹²⁵ Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Mladé Vožice, inv. č. 169, 1989–1992, sn. 66–67. V kronice jsou vypsáni všichni kandidáti, jejich věk, zaměstnání, bydliště a kolik obdrželi hlasů v obecních volbách. Na kandidátní listin koalice OF, ČSL a ČSS figuroval jméno Ing. Milana Dobiáše, ale svou kandidaturu stáhl.
- ¹²⁶ Za KSČ zvoleni Miloslav Břenda, Ing. Vratislav Dařena, Antonín Tesař, Eduard Mrázek a Josef Filip.
- ¹²⁷ Za ČSSZ zvoleni MVDr. Ladislav Pavlík, Petr Kolařík, Ing. Václav Jechoutek, PhMr. Pavel Macourek, Helena Vrtišková, Josef Jenšík, Václav Šmejkal a František Dobeš.
- ¹²⁸ Za OF zvoleni Ing. František Kášek, Jaroslav Čech, Zdeněk Kafka, Antonín Burian, Josef Vrtiška a Jaroslav Vašta.
- ¹²⁹ Za ČSL zvoleni Marcela Marešová, MUDr. Jan Burgstaller a Antonín Burian.
- ¹³⁰ SOkA Tábor, fond Městský úřad Mladá Vožice, Zastupitelstvo 1990, 1. ustavující jednání Městského zastupitelstva v Mladé Vožici 6. 12. 1990; Digitální archiv SOA Třeboň, Kronika Mladé Vožice, inv. č. 169, 1989–1992, sn. 69.

Použité zdroje:

Archivní prameny:

- SOkA Tábor fond Městský národní výbor Bechyně, položka 21072 (rada, plénium)
- SOkA Tábor, fond Městský národní výbor Mladá Vožice, kniha č. 44, (plénium) kniha č. 89 (rada)
- SOkA Tábor, fond Městský národní výbor Sezimovo Ústí, Zápis rady a pléna Měst-NV 1990
- SOkA Tábor, fond Městský národní výbor Soběslav, kniha č. 263 (plénium), kniha č. 265 (rada)
- SOkA Tábor, fond, Městský národní výbor Veselí nad Lužnicí, Rada 1990 (1.–11.), Plénium (23.–25.) 1990
- SOkA Tábor, Městský úřad Mladá Vožice, Zastupitelstvo 1990
- SOkA Tábor, fond Městský úřad Soběslav, Městské zastupitelstvo 1991

Webové stránky:

<https://digi.ceskearchivy.cz/DA?menu=0 & doctree=1kk>: kronika Bechyně 1986–1991, kronika Mladé Vožice 1989–1992, kronika Myslčovic 1979–1993, kronika Sezimova Ústí 1988–1990, kronika Soběslavi 1986–1989, kronika Veselí nad Lužnicí 1989–1996

Literatura:

- POSPÍŠIL, R. Otevřený dopis našemu poslanci ve Federálním shromáždění panu Miroslavu Vackovi. In *Palcát*, 1990, roč. XXXII, č. 8, 21. 2. 1990, s. 3.
- SALZMAN, A. Občanské fórum v Mladé Vožici. *Palcát*, 1990, roč. XXXII, č. 3, 17. 1. 1990, s. 2.
- Salzman, Alexej, Předvolební mitinky, *Palcát*, roč. XXXII., č. 22, 30. 5. 1990, s. 1.
- SALZMAN, A. Připravují mitink. *Palcát*, roč. XXXII, 1990, č. 51, 13. 12. 1989, s. 3.
- Důstojné oslavy 600. výročí Soběslavi. Váží si městských práv. *Palcát*, 1990, roč. XXXII, č. 38, 26. 9. 1990, s. 1.
- V Bechyni odpověď ministra Vacka berou. *Palcát*, 1990, roč. XXXII, č. 10, 7. 3. 1990, s. 3.

Kontakt na autorku příspěvku:

Mgr. Jitka Vandrovcová
Husitské muzeum v Táboře
náměstí Mikuláše z Husi 44
390 01 Tábor
email: vandrovцова.j@husitskemuzeum.cz